До вх. № 18/583 від 19 жовтня 2026 року

Суб’єкт права на конституційну скаргу – Безрукова Анна Володимирівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій статті 8, частині першій статті 43 Конституції України (конституційність) частини третьої статті 38 Кодексу законів про працю України від 10 грудня 1971 року № 322–VIII (далі – КЗпП України) в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання та протидії мобінгу (цькуванню)“ від 16 листопада 2022 року № 2759-IX *у частині, в якій її застосування допускає втрату юридичного значення порушення роботодавцем законодавства про працю, встановленого судовим рішенням, як підстави для розірвання трудового договору лише внаслідок того, що порушені права працівника були відновлені до подання ним заяви про звільнення.*

Безрукова А.В. зазначає, що оспорюваний нормативний зміст частини третьої статті 38 КЗпП України не відповідає вимогам необхідності та домірності (пропорційності) втручання у право на працю в аспекті свободи праці, гарантоване частиною першою статті 43 Конституції України.